

№ 3(657)
Березень 2007 р.

Щомісячник Вінницького національного
технічного університету

Найсвіжіші університетські новини на сайті
<http://www.impuls.vstu.vinnica.ua/>

Наталя ШКВИРА — «Міс ВНТУ-2007»

(стор. 15)

НАШ УНІВЕРСИТЕТ — ЛІДЕР СУЧАСНОЇ ОСВІТИ

Вінницький національний технічний університет здобув срібну медаль виставки «Сучасна освіта в Україні – 2007».

Окрім того наш ВНЗ удостоєний почесного звання «Лідер сучасної освіти». А також нагороджений Дипломом виставки за високі творчі досягнення в удосконаленні змісту навчально-виховного процесу.

За плідну організаторську роботу з інноваційного розвитку освіти України ректор ВНТУ Борис МОКІН відзначений Подякою Міністерства освіти і науки України та Академії педагогічних наук України.

Міністерство освіти і науки України, Академія педагогічних наук України і виставкова фірма «КАРШЕ» провели 15—17 лютого у приміщенні Київського Палацу спорту Десяту Ювілейну міжнародну виставку навчальних закладів «Сучасна освіта в Україні – 2007». Нині це найпрестижніша і найбільша освітянська виставка нашої держави.

Учасниками виставки були вищі та середні заклади освіти різних форм власності, наукові установи АПНУ, МОН та інших відомств. Свої можливості рекламували також досить багато підприємств та організацій, які спеціалізуються на виконанні робіт та послуг для навчальних закладів. Усього у виставці взяли участь понад 450 установ, організацій та підприємств.

На виставці були представлені 35 вищих навчальних закладів України, які мають статус національних. Серед них був і наш університет.

Забезпечували роботу експозиції університету начальник НДЧ Олександр ДЕРІБО та заступник проректора з науково-педагогічної роботи по організації виховного процесу і наукової роботи в галузі гуманітарних наук Микола ПРИЩАК.

Основними задачами участі університету у виставці були: презентація наших досягнень в освітній і науковій діяльності, вивчення досвіду розробки і використання сучасних педагогічних технологій в інших ВНЗ, а також профорієнтація серед школярів і учнів спеціальних середніх навчальних закладів. Усі ці завдання успішно виконані.

Наша експозиція викликала значний інтерес у відвідувачів і учасників виставки. Особлива увага була виявлена до навчально-методичних розробок і монографій наших співробітників, до інформації про нові педагогічні технології, які запроваджені в університеті, до розробок наших науковців.

Біля стенду ВНТУ на виставці «Сучасна освіта в Україні – 2007»

ВНТУ взяв участь у конкурсі виставки у номінації «Інтеграція науки і освіти у вищому навчальному закладі». Зважаючи на значні досягнення нашого ВНЗ в розвитку й забезпеченні плідної діяльності наукових шкіл, запровадженні в навчальний процес досягнень сучасної науки, широкому залученню студентів до виконання наукових досліджень, їх досягнення в конкурсах наукових робіт та олімпіадах, у створенні в університеті гарних умов для молодих науковців щодо підготовки й захисту дисертацій, конкурсна комісія нагородила ВНТУ Срібною медаллю.

За багаторічну науково-педагогічну діяльність з інноваційного розвитку освіти України наш університет відзначений також Почесним званням «Лідер сучасної освіти».

Стипендії

Рішенням Ученої Ради університету призначена **Іменна стипендія імені першого керівника нашого ВНЗ, професора Романа Юрійовича КІГЕЛЯ** (258 грн. 30 коп.) студентці Інституту менеджменту Ірині МИКИТЮК (група 1МЗВ-04).

Персональну стипендію ВНТУ (206 грн. 64 коп.) отримуватимуть студенти:

Ольга СЛУЦЬКА (ІнМ, група 1МЗВ-03);
Віктор КУРОЧКА (Інститут ЕЕЕМ, група ЕПА-03);
Олег МЕЛЬНИК (ІнМТ, 1ТВ-03);
Олег ФЕФЕРМАН (ІнІТКІ, 2КС-03);
Ольга ЗЕЛЕНА (ІнАЕКСУ, 1АМ-03);
Олександр БОРДУН (ІнРТЗП, ЕЗ-03);
Катерина АНОХІНА (ІнБТЕГП, 1ТГ-03).

Персональну стипендію Ученої Ради ВНТУ (191 грн.

88 коп.) призначено:

ІнМ – Олені КАБО (1МФК-03) і Ользі КОВАЛЬЧУК (Ммн-06);
ІнЕЕЕМ – Вадиму ЗЕЛІНСЬКОМУ (1ЕС-04) і Ользі РЕЗНІЧЕНКО (ХЕБмн-06);
ІнМТ – Тетяні ЯРОШЕНКО (2ТМ-04) і Олесі КРИТЮК (ТПЗмн-06);
ІнІТКІ – Дмитру ЗАРЕЗЕНКУ (2ІС-03) і Дмитру КОРЖИКУ (ІСмн-06);
ІнАЕКСУ – Оксані БОЙКО (ЛОТ-03) і Роману КРИНОЧКІНУ (ЕПмн-06);
ІнРТЗП – Сергію БОРТНИКУ (2ТСМ-03) і Володимирі БІЛІНСЬКОМУ (ПТКАмн-06);
ІнБТЕГП – Тетяні БОМБАЛІ (1Б-03) і Владиславу СТУДИНСЬКОМУ (ТЕмн-06).

ОСВІТА — ДЖЕРЕЛО ДОБРОБУТУ

1—2 березня у Харкові відбулося підсумкове засідання Колегії Міністерства освіти і науки України на тему: «Забезпечення якості вищої освіти – важлива умова інноваційного розвитку держави і суспільства», на яке були запрошені ректори усіх вищих навчальних закладів 3-го та 4-го рівнів акредитації, голови рад директорів вищих навчальних закладів 1-го та 2-го рівнів акредитації, а також начальники обласних управлінь освіти.

У роботі харківської підсумкової колегії МОНУ взяв участь ректор нашого Вінницького національного технічного університету, академік Академії педагогічних наук України Борис МОКІН.

ПІДСУМКОВА КОЛЕГІЯ У ХАРКОВІ

У перший день на базі провідних університетів Харкова відбулися засідання секцій по групах споріднених ВНЗ, а власне сама підсумкова колегія відбулася другого дня у Національній юридичній академії імені Ярослава Мудрого.

Першого дня я взяв участь у засіданні секції технічних та технологічних ВНЗ, яка одночасно була і зібранням асоціації технічних ВНЗ України, а проходила у Національному технічному університеті «Харківський політехнічний інститут» з 11-ї години до 13-ї.

Вів засідання цієї секції голова асоціації технічних ВНЗ України, ректор НТУУ «Київський політехнічний інститут», академік НАНУ і АПНУ Згуровський. Розпочав він його з хвилини мовчання в пам'ять про нещодавно померлого ректора НУ «Львівська політехніка» Юрія Рудавського.

Потім до присутніх з вітальним словом звернувся ректор НТУ «ХПІ» професор Товажнянський. За ним виступив Михайло Згуровський. Він наголосив на тому, що потрібно розділити масову вищу освіту і дослідницьку. А в дослідницьких університетах не культивувати платне навчання – ці університети держава зобов'язана фінансувати так, щоб їм не потрібні були кошти студентів-контрактників для виживання. Підкреслив Михайло Згуровський і необхідність проведення фахових вступних випробувань безпосередньо в університетах.

Після Михайла Згуровського згідно з порядком денним знову виступив Леонід Товажнянський. Новим для мене в його нинішньому виступі прозвучало те, що вони у НТУ «ХПІ» фактично розбили навчальний рік на 4-и чверті. Точніше, в середині кожного семестру вони виділяють один тиждень без проведення занять, а лише з відпрацюванням «хвостів» та складанням модулів. Я звернув увагу саме на цей факт ще й тому, що він є підтвердженням об'єктивності розбиття в нашому університеті навчального року не на два семестри, як в усіх ВНЗ України, а на три триместри, як у переважній більшості університетів Канади.

Потім виступили ректор Національного гірничого університету із Дніпропетровська Геннадій Півняк, ректор Харківського національного університету радіоелектроніки Михайло Бонда-

ренко та ректор Запорізького національного технічного університету Сергій Беліков. За ними виступив я.

У своєму виступі я зупинився на трьох питаннях.

Спочатку я звернув увагу на те, що в опублікованій в «Освіті України» завтрашній доповіді міністра освіти і науки Станіслава Ніколаєнка є теза про те, що бакалаврські програми в усіх ВНЗ по одних і тих же напрямках повинні бути однаковими і що – цитую: «...такий процес, як здача академічної різниці при переході з одного вищого навчального закладу в інший повинен залишитись в минулому».

Але ж, по-перше, це ми уже проходили в Радянському Союзі, де одні і ті ж спеціальності мали програми, однакові від Бреста до Владивостока.

По-друге, відвідуючи європейські і канадські ВНЗ, я ще не зустрів хоча б двох ВНЗ, навіть в межах однієї країни із тих, що підписали Болонську декларацію, в яких були б однаковими бакалаврські програми з одних і тих же спеціальностей. А тому Болонський процес ніяк не зобов'язує нас робити в усіх університетах бакалаврські програми з одних і тих же спеціальностей однаковими. Тим паче, що ніхто не відміняв право ВНЗ вводити частину навчальних дисциплін рішенням Ученої ради. Тож, академічну різницю в бакалаврських програмах складати зобов'язані усі бакалаври з інших ВНЗ, адже до програми спеціальної чи магістерської підготовки може бути включене продовження дисципліни, введеної раніше в бакалаврську програму рішенням Ученої ради, для розуміння якої необхідно знати усе те, що було вивчено в її бакалаврській частині.

Потім я нагадав про те, що в доповіді міністра висловлюється теза про активізацію політики об'єднання ВНЗ у потужніші освітні структури. А на мій погляд до ідеї об'єднання слід ставитись дуже обережно, оскільки навряд чи потрібно творити багато таких освітніх імперій як НТУУ «КПІ», котра є важкокерованою. І навіть приклад Массачусетського технологічного інституту, який займає четверте місце в двадцятці кращих ВНЗ

світу і налічує лише 10 тисяч студентів, Каліфорнійського технологічного інституту, який у цій двадцятці є сьомим, а налічує лише 2 тисячі студентів, та Принстонського університету, який посів десяте місце і налічує 7 тисяч студентів. Остання кількість є характерною для більшості українських університетів. Тож, мабуть, в Україні є сенс об'єднувати лише ВНЗ, що налічують до 5 тисяч студентів. І то не більше, ніж два в один.

Завершив свій виступ я розповіддю про досвід німецьких університетів, в яких є поряд з ректором ще й канцлер, причому ректор займається лише стратегією розвитку університету, керує Ученою радою і обирається колективом не більше, ніж на два терміни, а канцлер виконує усю поточну роботу, керує відділами, факультетами, кафедрами, фінансовою та кадровою діяльністю і призначається міністерством без обмеження кількості контрактних термінів. Канцлер є підзвітним ректору, Ученій раді і міністерству, а ректор підзвітний лише конференції трудового колективу, яка його обирає. Це дозволяє розділити законодавчу та виконавчу владу в університеті, сприяє його динамічному розвитку і забезпечує прозорий контроль за використанням університетського бюджету. У тих же німецьких університетах, де ректор керує поточною роботою, колектив для реалізації стратегії розвитку обирає президента університету. Треба було б і нам запровадити таку схему керівництва, тому що ректорові, який повинен думати і про плити та білизну в гуртожитках, і про дахи на корпусах, і про пошук коштів на виплату зарплати викладачам, і придбання обладнання, і про студентів, які порушили правила внутрішнього розпорядку чи набідокурили в місті, і про розподіл студентів на роботу чи практику, і про участь в роботі судів за позовами увільнених за корупційні дії викладачів – часу на те, щоб продумувати стратегію розвитку університету, зміцнювати та розширяти міжнародні та міжкорпораційні зв'язки і контролювати справедливий розподіл бюджетних коштів, ніколи не вистачить.

Після мене виступив ще ректор Івано-Франківського національного університету нафти і газу професор Крижанівський та проректор з наукової роботи Донецького національного технічного університету професор Башков.

Завершивши обговорення, ми прийняли звернення до Колегії міністерства з проханням включити в рішення наші пропозиції, які доручили донести до відома членів колегії на завтрашньому засіданні керівнику нашої секції професору Згуровському.

Пообідавши в їдальні НТУ «ХПІ», наша секція автобусами відправилась на завод «Турбоатом», де до нас приєднався міністр Станіслав Ніколаєнко.

Спочатку нам зробили екскурсію по кількох цехах заводу, показали, як виготовляються турбіни для теплових, гідравлічних та атомних станцій, а потім продемонстрували музей з діючи-

ми макетами турбін на виставкових стендах. Із пояснень директора заводу Білинського та екскурсовода ми дізнались, що за час свого існування «Турбоатом» виготовив 200 турбін для АЕС, 300 турбін для ТЕС і 400 турбін для ГЕС, що побудовані в 42 країнах світу.

Після завершення екскурсійної програми о 16-й годині в конференцзалі «Турбоатому» під головуванням міністра Ніколаєнка відбувся круглий стіл ректорів технічних та технологічних ВНЗ з директорами провідних харківських заводів, присвячений підвищенню якості підготовки фахівців для виробничої та конструкторської діяльності в промисловості

Від ректорів виступили Півняк, Бондаренко, Товажнянський і я.

Від роботодавців виступили директор «Турбоатома» Білинський, директор «Південкабелю» Золотарьов і голова спілки роботодавців Харківської області Рубаненко.

Саме після виступу Золотарьова, який висловив побажання, щоб на перших курсах студентам ВНЗ давали навички робітничих професій, з якими вони приходили б на практику на підприємства, вирішив виступити і я, аби розповісти, що саме так ми і робимо – усім студентам на перших двох курсах паралельно з засвоєнням університетської програми надаємо робітничі професії за програмою профтехучилища, корельовані з майбутніми інженерними спеціальностями – і саме завдяки цій нашій системі інтеграції навчання з виробництвом у нас немає проблем ні з забезпеченням студентів місцями практики, ні з їх розподілом на роботу.

Після завершення круглого столу господарі завели нас в своє фірмове кафе і добре нагодували, супроводивши вечерю ще й концертом співаків, музикантів і танцюристів.

Переночувавши в кімнаті для приїжджих факультету доузізвської підготовки для іноземців НТУ «ХПІ», куди мене на моє прохання поселив декан цього факультету Юрій Романович, який відповідав за мене від оргкомітету, ранком 2-го березня я пішки пішов до Палацу спорту Національної юридичної академії України, аби трохи побачити місто.

До Палацу спорту я дійшов, не поспішаючи, за 20 хвилин. Підчас цієї прогулянки у мене виникло відчуття, що я повернувся у свою криворізьку юність – ландшафт цього району Харкова ну дуже нагадував Кривий Ріг в районі Криворізького гірничорудного інституту 60-х років минулого століття.

Рівно о 10-й годині ранку у красивому залі Палацу спорту Національної юридичної академії України, який налічує приблизно 700 місць, розпочалося підсумкове засідання Колегії Міністерства освіти і науки України.

Вів засідання міністр освіти і науки Станіслав Ніколаєнко. В президію засідання піднялись Голова Верховної Ради України Олександр Мороз, віце-прем'єр Кабміну України Дмитро Табачник, заступник нашого міністра з вищої освіти Шин-

карук, заступник нашого міністра з планово-фінансової діяльності Огонь, представник Секретаріату Президента України Голуб, голова підкомітету з вищої освіти Комітету з освіти і науки Верховної Ради України Садовий, голова Ради ректорів ВНЗ України — ректор КНУ імені Тараса Шевченка Скопенко, голова Асоціації ректорів технічних ВНЗ України — ректор НТУУ «КПІ» Згуровський, голова Харківської облдержадміністрації Аваков, голова Харківської облради Салигін, міський голова Харкова Добкін, голова Громадської ради при Міністерстві освіти і науки — ректор КНТЕУ Мазаракі, голова Асоціації ВНЗ недержавної форми власності Тимошенко, перший віце-президент Академії педагогічних наук України Мадзігон і член Всеукраїнської студентської ради — студент Національного авіаційного університету із Києва Нагурний.

Одразу ж кинулося у вічі те, що вперше на підсумковій колегії не було нікого із керівництва Національної академії наук України та Вищої атестаційної комісії України, котрих, якби вони були присутні, обов'язково посадили б у пресидію.

Міністр відкрив засідання і передав слово своєму заступнику Василю Шинкаруку, аби той оголосив його виступ.

Оскільки доповідь міністра опублікована в №16-17 за 27 лютого 2007 року газети «Освіта України», то я не буду її переповідати, а зупинюсь лише на деяких аспектах.

Станіслав Ніколаєнко почав свій виступ з заклику: «Кожному виконувати свій обов'язок», як колись закликав своїх воїнів перед битвою під Ватерлоо командувач об'єднаними антинаполеонівськими силами Веллінгтон.

Міністр звернув увагу на те, що на потреби освіти у 2006 році держава виділила 33 млрд грн., що складає 6,6% ВВП і на 8 млрд грн. більше, ніж було виділено у 2005 році. І запланувала виділити у 2007 році 39 млрд грн.

Нині в Україні навчається 36,6 тисяч іноземних студентів, а це уже є свідченням того, що серед вищих навчальних закладів ми маємо і такі, які дають освіту не гіршу, ніж в інших і навіть розвиненіших країнах. Однак, якщо зважити на те, що у нашій державі є 350 ВНЗ 3-го і 4-го рівнів акредитації усіх форм власності, то в середньому на один ВНЗ припадає лише по 104 іноземних студента, що дуже мало. (Одразу ж відзначу, що хоча у нашому університеті іноземних студентів теж небагато, але їх усе-таки рівно вдвічі більше, ніж в середньому по міністерству).

Демографічна криза, що настає, і наявність малопотужних філій ВНЗ, особливо в райцентрах, де немає наукових кадрів, — це речі, на думку міністра, несумісні. А в Криму уже стільки філій ВНЗ, що їх ліцензований обсяг перевищує кількість усього дорослого населення півострова. А деякі регіональні ВНЗ уже почали створювати свої філії навіть у Києві, що взагалі є нонсенсом. (Наш університет філій ніде не має, і ми їх ніколи

не планували відкривати, оскільки вболіваємо за свій імідж).

Продовжує залишатись низькою ефективність аспірантури. Вона в середньому по міністерству склала у 2006 році лише 19%. (І у нашому університеті в 2006 році цей показник дещо знизився, але він усе-таки не опустився нижче 46,7%, що у два з половиною рази більше за середній по міністерству).

Закликав міністр витратити кошти на ремонти аудиторій і гуртожитків, а не офісів і кабінетів, і купляти комп'ютери та лабораторне обладнання, а не автомобілі. (Саме так у 2006 році ми у нашому університеті і діяли).

Навів Станіслав Ніколаєнко слова Менделєєва про те, що навчена людина, але не вихована може принести більше шкоди, ніж людина не навчена.

А тому треба більше надавати уваги виховній роботі, особливо через розвиток студентського самоврядування, яке треба всіляко підтримувати, але не політизувати — під час занять не повинно бути ніяких зустрічей з політиками.

Звернув увагу міністр і на те, що багато хто з ректорів їздить за кордон, нічого там не вивчаючи і не переймаючи. А тому віднині кожен ректор, який побував за кордоном, зобов'язаний буде відзвітувати перед міністерством, що він з побаченого там запровадив в життя у своєму університеті.

Після Станіслава Ніколаєнка виступив ректор Харківського національного університету імені Каразіна професор Бакіров, який у перший день керував засіданням секції класичних університетів. Він звернув увагу на те, що з року в рік знижується рівень шкільної підготовки з фундаментальних дисциплін. І якщо така тенденція продовжуватиметься, то скоро не буде з кого в університетах готувати фахівців з фундаментальних наук. Але і в університетах рівень фундаментальної підготовки теж знижується, оскільки усе лабораторне обладнання застаріле і зовсім відсутній доступ до зарубіжних наукових видань, оскільки Державне казначейство не дозволяє витратити навіть власні кошти університету на їх підписку. Тож, треба дати більше фінансової автономії університетам, особливо у проведенні тендерів. А то трапляються абсурди — посеред зими виходить з ладу бойлер, від якого подається тепло в гуртожиток, а щоб його відремонтувати треба оголошувати тендерні торги, процедура яких займає мінімум два місяці. Запропонував професор Багіров також тих, хто захистив кандидатську дисертацію до 28 років, а докторську дисертацію до 40 років, забезпечувати житлом і надавати можливість стажування за кордоном, а також зрівняти зарплату університетських науковців з академічними, тобто підвищити її на 30%. Звернув увагу він і ще на один фактор інноваційного розвитку держави — на роботу нашого телебачення, яке повністю ігнорує і науку і науковців.

Після ректора ХНУ Багірова виступив ректор НТУУ «КПІ» професор Згуровський, який керу-

вав у перший день секцією технічних та технологічних ВНЗ. Він довів до відома присутніх основні аспекти звернення нашої групи ВНЗ, а потім зупинився ще на кількох важливих аспектах. Згуровський вважає, що усі ВНЗ повинні видавати випускникам власні дипломи, а ринок праці усіх розставить на місця – і ВНЗ, які не забезпечують потрібної якості освіти, зникнуть самі собою. Але водночас він запропонував на базі потужних в науковому плані університетів створювати дослідницькі центри, дипломам яких залишити статус державного. Однак дослідницькі центри повинні бути забезпечені державним фінансуванням настільки, щоб їм не потрібно було набирати студентів на умовах надання платних послуг. Тоді можна буде і європейську якість навчання у них забезпечити. Запропонував професор Згуровський, щоб ВНЗ випускали лише бакалаврів та магістрів інженерії, а дипломованими інженерами магістри інженерії ставали уже після 2-3 років роботи на виробництві і захисту ще одного дипломного проекту, в якому розв'язана конкретна, потрібна даному підприємству технічна задача. (До речі, це канадський підхід, описаний мною ще у 1991 році у першій книзі моєї історико-публіцистичної серії). Покритикував він Міністерство економіки і Міністерство праці, які до цього часу не реагують на виклики часу і не узгоджують новий перелік напрямів підготовки та спеціальностей, запропонований Міністерством освіти і науки. Виступив професор Згуровський проти затвердженого Законом про бюджет-2007 права Національної академії наук України розподіляти бюджетні кошти, виділені на науку. Адже НАНУ, не маючи молодого підживлення у вигляді студентів, є сьогодні стагнуючою організацією. Але, якщо буде підтримана думка деякого із народних депутатів України про виділення зі структури Міністерства освіти і науки самостійного Комітету з питань науки, то дасться ще одна організація, яка увійде у фазу стагнації від дня утворення. Звернув увагу професор Згуровський також і на те, що на загальному фоні зростання фінансування освіти частка цього фінансування, що виділяється на вищу освіту, має тенденцію до зниження – наприклад, у 2005 році ця частка складала 7,7% ВВП, а у 2006 році вона склала лише 7% ВВП. Покритикував професор Згуровський політику комп'ютеризації шкіл, згідно з якою в школи завозять лише комп'ютери, залишаючи поза увагою їхнє програмне наповнення та забезпечення фахівцями, здатними ефективно працювати за комп'ютерами і навчати працювати інших. Завершив свій виступ професор Згуровський пропозицією зберегти в університетах довузівську підготовку і фахові випробування, оскільки, на його думку, розповсюджувана засобами масової інформації теза про корупцію у ВНЗ до технічних університетів не має ніякого відношення, адже багато спеціальностей в них є зовсім неprestижними і балансують на грані недобору.

Після професора Згуровського виступив губер-

натор Харківщини Аваков. Із його виступу я відзначив би лише пропозицію про те, щоб у нашій державі інноваційний розвиток розглядався як складова національної ідеї.

Потім на трибуну вийшов ректор Вінницького національного медичного університету, Герой України, професор Мороз, який як голова асоціації медичних ВНЗ України керував у перший день секцією медичних університетів. У своєму виступі він звернув увагу на те, що запровадивши у себе принципи Болонського процесу, ми залишили у той же час «національне забарвлення» у вигляді багаточисельних за складом студентських груп і значного навчального навантаження на викладачів, що в умовах запровадження модульно-рейтингової системи призвело до збільшення вдвічі їх завантаження при збереженні тієї ж зарплати. Звернув увагу професор Мороз і на той факт, що у медичних ВНЗ 60% зарплати виплачується за рахунок зароблених за платне навчання коштів, а тому в умовах обмеження на підвищення плати за навчання ректори медичних ВНЗ з острахом чекають нового підвищення зарплати викладачам. Акцентував професор Мороз і на тому, що, якщо держава хоче щоб випускники медичних ВНЗ їхали на роботу в села, їх треба забезпечувати там суттєво вищою ніж у містах зарплатою і пристойним житлом.

Основною тезою виступу ректора Львівської державної музичної академії професора Пилатюка, який у перший день керував секцією мистецьких ВНЗ, була пропозиція прирівнювати заслужених артистів до кандидатів наук, а народних артистів до докторів наук і надати право представляти перших до ученого звання доцента, а других до ученого звання професора.

Після професора Пилатюка виступив Голова Верховної Ради України Олександр Мороз. Він розпочав свій виступ з компліменту ректорам, заявивши, що напередодні колеги звернувся з проханням до Станіслава Ніколаєнка дозволити йому взяти участь у нашому зібранні, аби отримати можливість зустрітись одразу з великою кількістю розумних людей. Після цього він закріпив позитивне ставлення до себе аудиторії заявою про те, що виступає проти передачі права розпоряджатись бюджетними коштами, виділеними в Бюджеті-2007 на науку, виключно лише Національній академії наук України. Він за те, щоб та частка бюджетних коштів, виділених на науку, якою раніше розпоряджалось Міністерство освіти і науки, за ним і зосталась, інакше ми будемо мати не дерево знань, а пенёк. Погодився Олександр Мороз з тим, що основною небезпекою в освіті є не корупція, а низька якість освітніх послуг, що надаються багатьма ВНЗ. Він погодився також і з тим, що доктори наук повинні краще оплачуватись, але одночасно закликав ректорів боротись з процесом дискредитації цих звань, що часто присуджуються навіть тим держслужбовцям, котрі ніякого відношення до освіти і науки не мають. Після цього Олександр Мороз перей-

шов до питання поглиблення Конституційної реформи і запевнив аудиторію, що влада буде стабільною і нинішній склад Верховної Ради України до кінця відпрацює виділений йому термін, а тому усі можуть працювати спокійно і ігнорувати барабанні заклики. Завершив свій виступ Олександр Мороз пропозицією створити групу ректорів, яка напрацюватиме потрібні проекти законів чи постанов парламенту і передаватиме їх у відповідний комітет для організації підтримки народними депутатами, при цьому своєю підтримку він гарантує.

Після Олександра Мороза виступив ректор Харківського національного педагогічного університету імені Григорія Сковороди професор Прокопенко, який відзвітував за роботу секції педагогічних ВНЗ, що працювала у перший день під керівництвом Станіслава Ніколаєнка, і розповів про ті труднощі, з якими зустрічається ректор, котрий береться нарощувати матеріальну базу і будувати щось за власні кошти університету.

Ректор Національно аграрного університету із Києва професор Мельничук, який керував секцією аграрних ВНЗ у перший день, зосередив увагу у своєму виступі на структурному переході від університету до університетської навчально-науково-інноваційної корпоративної структури, кожна із складових якої була б рівнозначною. Розвиток НАУ йде саме таким шляхом, якому потрібна законодавча підтримка.

Після професора Мельничука виступив директор Харківського машинобудівного коледжу Віктор Мороз, який у перший день керував секцією голів рад коледжів і технікумів. З його виступу мені запам'яталась теза про те, що не слід накладати штрафні санкції на ВНЗ за незабезпечення плану працевлаштування інвалідів, оскільки висока якість навчального і наукового процесів в такій динамічній аудиторії, якою є студенти, і інвалідність слабо корелюються.

Квінтесенцією виступу першого заступника міністра внутрішніх справ Корнієнка, мабуть, можна вважати заяву про те, що весняні походи студентів із регіонів до Києва будуть під контролем правоохоронних органів, і що в працівників міліції достатньо майстерності, аби втримати порядок у Києві і без застосування зброї.

Після Корнієнка виступив Жданов — генеральний директор заводу «ФЕД», який випускає не лише відомі фотоапарати, а і всю оптичну та інфрачервону апаратуру, якою оснащуються танкові, ракетні і авіаційні комплекси. Він розповів, що у них на підприємстві випускники харківських ВНЗ за 1,5-2 роки отримують категорії і керівні посади, що молодим спеціалістам вони дають безпроцентні кредити на житло, які потім за умови доброго ставлення до роботи списуються, що усі молоді спеціалісти при прийомі на роботу проходять тестування на предмет того, в якому напрямку вони повинні розвивати свої здібності — менеджерському, конструкторському, дослідницькому чи експлуатаційному, що за

знання іноземної мови і її використання під час роботи з зарубіжною науковою чи конструкторською документацією вони доплачують кожному спеціалісту до 50% основного окладу. Завершив свій виступ генеральний директор «ФЕДа» закликом до ректорів, по-перше, посприяти створенню теорії переходу від соціалізму до капіталізму, а по-друге, більше уваги надавати викладанню у ВНЗ основ маркетингу, без знання якого важко пробитись зі своєю продукцією на зарубіжні ринки.

Після Жданова виступив студент Національного авіаційного університету із Києва Олександр Нагурний, який є членом Всеукраїнської студентської ради. Він розповів, що в НАУ студентське самоврядування є не підпорядкованим, а рівноправним, що в усі комісії з виплат — стипендій, доплат на оздоровлення, путівок — входять члени студентського самоврядування, що студенти вже нагнали в революції і студентські наметові містечка, а тому віднині будуть поза політикою. Завершив він свій виступ закликом до ректорів — в усіх ВНЗ ввести атестацію викладачів на основі анкетування «Викладач — очима студентів», результати якого враховувати при нарахованні зарплати викладачам.

Після Нагурного на трибуну вийшов ректор Європейського університету професор Тимошенко, який є головою асоціації ВНЗ недержавної форми власності і був головою секції цього класу вищих навчальних закладів у перший день роботи. У своєму виступі він заявив, що жоден випускник приватних ВНЗ ще не звернувся на біржу праці у пошуках роботи, і що асоціація ВНЗ недержавної форми власності вітає дії міністерства із закриття «псевдовузів». Він передав думку ректорів ВНЗ, що входять до очолюваної ним асоціації, які вважають, що підпорядкованість їхнього класу ВНЗ вимогам Закону «Про підприємництво» та забезпечення їхніх викладачів пенсією лише на 50% є дискримінацією.

Перший заступник міністра охорони здоров'я Біловол у своєму виступі наголосив на тому, що Болонський процес не повинен в Україні розвиватись у напрямку перекреслення досягнень наших медичних ВНЗ у сфері фундаментальної підготовки з біології лише тому, що такої підготовки немає за кордоном. І те, що наші лікарі визнаються у 100 країнах, є свідченням високого професійного рівня підготовки в українських медичних ВНЗ. І проблема сімейного лікаря в Україні не розв'язується не тому, що не знаємо як його готувати, а тому, що у нас відсутні службові приміщення для сімейних лікарів, службові автомобілі, сучасне обладнання і достойне житло. Завершив свій виступ заступник міністра закликом повернути в Україні радянську практику диспансеризації, без якої проблему туберкульозу не подолати.

Директор Державного центру зайнятості у своєму виступі наголосив на тому, що система підготовки кадрів в Україні не відповідає реаліям сьогодення — випуск спеціалістів вищими нав-

чальними закладами вдвічі вищій потреби в спеціалістах, а випуск кваліфікованих робітників професійно-технічними училищами вдвічі меншій потреби в кваліфікованих робітниках. А правознавців, бухгалтерів і економістів, взагалі, сьогодні випускається у співвідношенні 10 претендентів на одне вакантне місце. І в першу чергу спеціалістів цієї категорії випускають ВНЗ недержавної форми власності, тож, їх є найбільше на обліку Державної служби зайнятості, тобто, попередня заява Тимошенка з цього приводу, на його думку, є такою, що не відповідає дійсності.

Наступним виступив віце-прем'єр Табачник. Він, як і Олександр Мороз, заявив, що радий поспілкуватись з такою великою кількістю розумних людей, які мріють про якісну вищу освіту в Україні. Нагадав про близьке чергове підвищення зарплати вчителям і нарощення Бюджету країни. Запропонував дозволити вищим навчальним закладам, не зменшуючи нинішнього рівня державного замовлення, збільшувати число зарахованих на умовах надання платних послуг до рівня, на якому вони здатні забезпечувати якісну освіту. Оскільки серед майже 90 ВНЗ зі статусом національного є досить багато посередніх, то, на думку віце-прем'єра, варто назвати усі державні ВНЗ в Україні національними і підтримати пропозицію Згуровського про те, щоб кожен ВНЗ видавав не загальнодержавний диплом, а свій – тоді посередні ВНЗ цезнуть самі собою через відсутність бажаних до них поступати. На думку Табачника, така ж доля, як і національних, може очікувати і дослідницькі університети. Тож, не в назві справа, а в забезпеченні кадрами вищої кваліфікації та організації навчального і наукового процесу. Він звернув увагу на те, що такі флагмани освіти, як КНУ імені Тараса Шевченка, КНЕУ імені Вадима Гетьмана та НТУУ «КПІ» мають лише по одному філіалу, а Тернопільський економічний університет їх має майже у кожному обласному центрі. Віце-прем'єр погодився з Олександром Нагурним, що розподіл стипендії доцільно взагалі віддати студентському самоврядуванню, члени якого краще знають, кому потрібна стипендія, але він виступив категорично проти того, щоб зарплата викладача залежала від його оцінки студентами, або ж, щоб навчальні програми визначались самими студентами, які ще не в змозі спрогнозувати наслідки такої своєї діяльності. На думку Дмитра Табачника, стипендія повинна виплачуватись не всім, а лише соціально незахищеним студентам, як це має місце в усіх розвинених країнах. Теж саме стосується і надання майже безкоштовного гуртожитку. Оскільки включились в Болонський процес, то треба виконувати не лише його освітні аспекти, а і інші теж.

Ректор Національної юридичної академії України і господар зали, в якій проходила колегія, професор Тацій у своєму виступі акцентував на тому, що використання коштів, самостійно зароблених ВНЗ, у складі бюджетних у вигляді

спеціального фонду є незаконним, оскільки бюджетні гроші і самостійно зароблені мають різну природу – це різні гроші. І він разом зі своїми колегами юристами розробив проект закону з цього приводу, який буде передано до Верховної Ради України через харківських народних депутатів. Професор Тацій звернувся до Олександра Мороза з проханням підтримати проект цього закону після його передачі до парламенту.

На цьому обговорення доповіді міністра припинилось, і на його пропозицію члени колегії прийняли рішення, яке увібрало в себе основні положення доповіді та конструктивні доповнення секцій.

Суть заключного слова Станіслава Ніколаєнка звелась до констатації – вибрали Болонський процес, то тепер треба його реалізовувати, та заклик до співпраці.

Завершилось засідання колегії врученням ректором НЮАУ Тацієм Голові Верховної Ради України Олександрю Морозу настільної копії пам'ятника Ярославу Мудрому, який стоїть біля академії, та врученням кільком ректорам Почесних Грамот Верховної Ради України.

Здивувало мене те, що вперше на колегії не виступив ректор КНУ професор Скопенко – причому єдиний, хто не виступив, із членів робочої президії.

Після завершення засідання мій куратор декан факультету довузівської підготовки НТУ «ХПІ» Юрій Романович відвіз мене разом з двома проректорами із Луцького державного технічного університету на залізничний вокзал, з якого я швидкісним експресом «Харків-Київ» о 16 годині 27 хвилин виїхав до Києва. Прибув до Києва я о 22-й годині 17 хвилин, де пересів на службову машину і відбув до Вінниці.

В дорозі до Києва я не відривався від подарованої мені напередодні книги віршів і поем (уже 15-ї) відомого поета Михайла Стрельбицького, названої ним «Наука вдячності». За читанням творів цього відомого поета, який одночасно є доцентом кафедри культурології нашого університету, непомітно пролетіли майже 6 годин дороги. Особливо мене вразили вірші, присвячені його дитинству, яке виявилось дуже подібним до мого, та вірші, присвячені воїнам УПА, які за стилем, на мій погляд, дозволяють стверджувати, що Михайло Стрельбицький – це Василь Симоненко сьогодні.

Наступного дня я навіть не втримався від того, аби не прочитати два вірші Стрельбицького на ректораті і заявити, що наступить час коли, ставши сивочолими, сьогоднішні студенти нашого університету будуть гордими від того, що колись мали честь слухати лекції самого Стрельбицького.

Завершити свою розповідь про підсумкову колегію рідного міністерства я хочу на дещо мінорній ноті.

Справа в тому, що під час засідання нам роздали інформаційно-аналітичні матеріали, в яких наведені дані про освітню і наукову діяльність ВНЗ

інтегрально в розрізі областей, а також таблицю рейтингів, визначених за групами споріднених ВНЗ, без розкриття складових цих рейтингів і даних за 2006 рік, на основі яких вони визначені по кожному з ВНЗ.

Рік тому уся процедура визначення рейтингів за результатами 2005 року була абсолютно прозорою, що дало можливість нашому ВНТУ посісти друге місце в своїй групі слідом за НТУУ «КПІ». У цьому ж році наш ВНТУ в підсумковому рейтингу, визначеному непрозоро, опинився на 19 позиції, незважаючи на те, що у порівнянні з 2005 роком у 2006-му ми мали майже з усіх показників приріст їх значень. Це мене здивувало і змусило дошукуватись істини. І я її знайшов – виявилось, що рейтинг ВНЗ підраховані з використанням сфальсифікованих кимсь даних. До цього висновку я дійшов, порівнявши значення дійсних даних по патентній діяльності ВНТУ за 2006 рік з тими, які були використані при підрахунку рейтингів і наведені в таблиці на сторінці 80 «Інформаційно-аналітичних матеріалів». Розбіжність виявилась не в одиницях, а в десятках разів! І замість 1-го місця за цим параметром

ВНТУ в таблиці матеріалів до колегії поставлено на 17-му місці. І навіть, якби за іншими показниками усе було б вірним, уже цієї похибки достатньо, щоб змістити наш інтегральний рейтинг на добрий десяток місць.

Розібравшись у причинах фальсифікації, я спочатку думав звинуватити комісію міністерства, яка підраховувала рейтинги, прямо на засіданні колегії, попросивши слово для репліки. Але, побачивши у президії Голову Верховної Ради України Олександра Мороза і віце-прем'єра Дмитра Табачника, я виступати зі звинуваченнями передумав. Адже своїм виступом я зіпсував би свято нашому міністру Станіславу Ніколаєнку, продемонструвавши його начальству нерадивість (або й нечесність) працівників апарату міністерства. І він мені цього ніколи не простив би у майбутньому. Але і залишати факт фальсифікації рейтингів без ознайомлення з ним міністра, я теж не захотів. А тому вирішив, повернувшись додому, повідомити про цей факт міністру листом. Тож, у понеділок 5-го березня на адресу міністра освіти і науки Станіслава Ніколаєнка пішов лист такого змісту:

*Про фальсифікацію даних
при визначенні рейтингів вищих
навчальних закладів*

*Міністру освіти і науки України
С. М. Ніколаєнку*

Шановний Станіславе Миколайовичу!

Підчас проведення підсумкової колегії міністерства у Харкові 1-2 березня 2007 року усім її учасникам були роздані «Інформаційно-аналітичні матеріали...» та «Рейтинги ВНЗ III-IV рівнів акредитації за результатами діяльності у 2006 році».

Аналіз цих матеріалів дозволяє стверджувати, що особами, які надавали дані для визначення рейтингів ВНЗ, принаймні, по Вінницькому національному технічному університету, надані дані, сфальсифіковані в бік суттєвого заниження.

Так, наприклад, на сторінці 80 «Інформаційно-аналітичних матеріалів...» в таблиці, в якій вказана «Кількість виданих охоронних документів на винаходи і корисні моделі...» за останні 5 років (2002-2006), по ВНТУ вказані дані, які суттєво відрізняються від реальних, підтверджених раніше міністерством, а саме: у 2004 році ВНТУ отримав 70 патентів, а в таблиці вказано, що 21; у 2005 році ВНТУ отримав 108 патентів, а в таблиці вказано, що 16, а в 2006 році, за результатами якого підраховувались рейтинги, ВНТУ отримав 142 патенти, а в таблиці вказане в десять разів менше число — 14. В сумі за ці 5 років ВНТУ отримав 440 патентів, а в таблиці вказано, що 175. Працівники міністерства підтвердили, що підчас підрахунку рейтингу ВНЗ за 2006 рік вони дійсно врахували по ВНТУ лише 14 патентів, а не 142. А це привело до того, що по даній позиції нашому університету замість абсолютного 1-го місця по групі технічних ВНЗ відведено лише 17-е, що суттєво вплинуло і на сумарний показник, за яким ВНТУ відведено в рейтинговій таблиці лише 19-е місце.

2-е місце після НТУУ «КПІ», яке посів у підсумковій рейтинговій таблиці рік тому наш університет за результатами 2005 року, приріст практично усіх показників у ВНТУ у 2006 році, а також виявлена груба фальсифікація стосовно наведених у прикладі даних, з врахуванням яких визначався рейтинг університету у 2006 році, дає право припустити, що фальсифікація даних по ВНТУ здійснена і по інших показниках, по яких в аналітичних матеріалах до колегії дані не наведені. І, як наслідок, усе це дає право стверджувати, що рейтинги ВНЗ за результатами 2006 року, визначені комісією міністерства невірні.

У зв'язку з вищевикладеним прошу Вас, шановний Станіславе Миколайовичу, дати вказівку перевірити розрахунки рейтингів ВНЗ, щоб, принаймні, хоча б керівництво міністерства знало їх дійсне значення, а також провести відповідну роботу з фальсифікаторами даних з патентної діяльності.

*З повагою
– ректор ВНТУ Б. І. Мокін*

Якою буде реакція міністра? – Поживемо-побачимо!

Абітурієнту

КОНКУРЕНТНІ ПЕРЕВАГИ ІНМ

Інституту менеджменту Вінницького національного технічного університету виповнилося 15 років.

Наш Інститут менеджменту лише у Вінниці витримує конкуренцію з понад двома десятками навчальних закладів, які готують фахівців з економіки. Однак нас вирізняють суттєві переваги.

1. Наш Інститут є структурним підрозділом національного університету з міцними усталеними науковими, навчально-освітніми і виховними технологіями та традиціями. Освітня діяльність здійснюється за найвищим — четвертим рівнем акредитації. Навчаються студенти як за державним замовленням, так і на умовах контракту. Функціонує магістратура та аспірантура.
2. Підготовка фахівців ведеться за сучасними вимогами ринку праці. Інститут готує не «чистих», «рафінованих» економістів, яких вже в країні існує перевиробництво, а менеджерів-економістів, орієнтованих на певну галузь.
3. У навчальному процесі запроваджена триместрова система навчання, яка дає змогу студентам упродовж перших двох курсів отримати робітничу професію «Обліковець. Реєстрація бухгалтерських даних». Це органічно поєднується з реалізацією спеціальності «Менеджмент організацій» та уможливорює вже на виробничій практиці в 6-му триместрі працювати реєстраторами бухгалтерських даних — студенти вміють нараховувати зарплату, робити бухгалтерський баланс, квартальний та річний звіти, вести облік, застосовуючи програми 1С-Бухгалтерія, тобто формальну кваліфікацію з робітничої професії «Обліковець» наші вихованці перетворюють в реальну кваліфікацію. Як правило, на старших курсах студенти вже успішно ведуть бухгалтерію малих підприємств, що при працевлаштуванні додає нашим випускникам додаткових переваг.
4. Студенти, які отримують спеціалізацію «Менеджмент організацій з зовнішньоекономічних відносин», мають змогу поглиблено вивчити іноземну мову та отримують ґрунтовні знання із ведення зовнішньоекономічних операцій на підприємствах та в організаціях.
5. Окремі спеціалізації «Менеджмент з фінансової діяльності у машинобудуванні» і «менеджмент з фінансової діяльності у радіоелектроніці і зв'язку» пов'язані з галузевою специфікою, а спеціалізація «Менеджмент організацій з інформаційної діяльності» пов'язана із сферою інформації.
6. Проводиться активна наукова та навчально-методична робота. Лише за останній рік захищено 4 кандидатських і одна докторська дисертація, підготовлено три монографії, 6 навчальних посібників, з яких два з дистанційної форми навчання.
7. Наявність п'яти комп'ютерних класів дозволяє достатньою мірою комп'ютеризувати навчальний процес з використанням сучасних інформаційних технологій, програмного комплексу «ІНТАЛЕВ-Україна» з корпоративних фінансів та стратегічного управління, управління проектами, бухгалтерського обліку тощо.
8. В напрямку впровадження вимог та принципів Болонського процесу в Інституті перероблені навчальні плани зі всіх спеціалізацій та освітньо-кваліфікаційних рівнів; впроваджена європейська система трансферу оцінок (ECTS); створені інформаційні пакети для підготовки бакалаврів і магістрів; з 2005/2006 навчального року сформовані індивідуальні навчальні плани для кожного окремого студента з підготовкою майбутнього розширеного додатку до диплома бакалавра та магістра.
9. За результатами успішного навчання та активної наукової, громадської, культурно-масової та спортивної роботи найкращі студенти Інституту отримують державні стипендії: Президента України, Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України, персональні стипендії Вченої ради університету, стипендії ім. Р. Кігеля; стипендії різних організацій, підприємств та банків, що уможливорює отримання стипендій також студентами договірної форми навчання: іменної стипендії Концерну «Правекс», іменної одноразової стипендії БО «Фонд братів Кличків» та ВАТ «САН Інтербрю Україна», іменної стипендії українсько-турецької компанії стільникового зв'язку ТОВ «УДЕК», Київ». Водночас щорічно до десяти студентів договірної форми навчання отримують цільовий пільговий державний кредит на отримання освітніх послуг.
10. Спеціальність «Менеджмент організацій» користується значним попитом в абітурієнтів не лише вітчизняних. З кожним роком в нашому інституті збільшується кількість іноземних студентів — з Китаю, Еквадору, Камеруну, Судану, Анголи, Росії, Молдови, Придністров'я...
11. Інтенсивно розвивається студентське самоврядування, активно працюють студради факультетів, профком студентів, старостат, що дозволяє максимально виявити і реалізувати творчі здібності студентів, формувати моральні якості майбутніх фахівців.
12. В Інституті діє команда творчої молоді «Бізнес-Імпульс», яка бере участь у реалізації міжнародної студентської програми «SIFE» (Студенти у вільному підприємстві). Місією SIFE є надання студентам можливості розвивати свої здібності лідерів, здобувати досвід командної роботи і мистецтва спілкування, вивчаючи і практикуючи принципи ринкової економіки і вільного підприємництва. Сьогодні команда реалізує понад 10 різноманітних студентських проектів.
13. Університет має потужну спортивну базу: стадіон ім. Я.Кулика, 8 спортивних майданчиків. Серед студентів ІНМ 5 майстрів та 4 кандидати в майстри спорту.
14. Усі бажаючі студенти отримують місця в гуртожитках.

**Урочисте святкування
п'ятнадцятиліття Інституту
менеджменту на великій
університетській сцені.
Співає «Міс ВНТУ-2005»
Катерина БАШТОВА, студентка
спеціалізації «менеджмент з
фінансово-кредитної діяльності»**

Микола НЕБАВА, директор ІНМ, кандидат економічних наук, доцент

В ІНІТКІ ОТРИМАЄТЕ НАЙПРЕСТИЖНІШИЙ ФАХ і можливість зробити успішну кар'єру не лише в Україні, а й за кордоном

Інститут інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії ВНТУ відзначив свій 22-й день народження.

На урочисто прикрашеній сцені університетської актовій залі виступали провідні науковці Інституту ІТКІ: доктори технічних наук, професори Олексій АЗАРОВ — директор нашого ІніТКІ, Володимир ЛУЖЕЦЬКИЙ — декан факультету КСМ, Сергій ЮХИМЧУК, Анатолій ПЕТУХ — завідувачі кафедрами, кандидат технічних наук, доцент Олег КОЛЕСНИЦЬКИЙ — декан факультету КІ. Вони розповіли історію становлення інституту та його нинішні наукові досягнення.

Це був не просто святковий концерт, а зустріч різних поколінь випускників нашого інституту. Колишні студенти ІніТКІ нині є його провідними викладачами — кандидати технічних наук, доценти Сергій ЗАХАРЧЕНКО, Юрій ЯРЕМЧУК, Вікторія ВОЙТКО, Ганна РАКИТЯНСЬКА, Ігор АРСЕНЮК, Марат ХАЗІН.

Якраз напередодні свята кандидат технічних наук, старший викладач кафедри інтелектуальних систем Андрій ЯРОВИЙ як молодий науковець отримав грант Президента України для підтримки наукових досліджень.

А серед присутніх у залі першокурсників було чимало переможців П'ятого обласного конкурсу із WEB-дизайну: Ганна ПАНЧУК (група 1ПЗ-06); Дель Росаріо Сердюк Ернест (1ПЗ-06); Юрій БОГОМОЛОВ (1С-06); Олександр РУЖИЦЬКА (2ПЗ-06); Олександр ЧОВЧА (2ПЗ-06); Олександр САПОЖНИК (2ПЗ-06). Серед переможців конкурсу слід відзначити Дениса КАСПРИШЕНА (2 ІС-05) та Олександра ГОНТАРУКА (2ПЗ-05). Хлопці зараз навчаються на 2-му курсі, але традиційно беруть участь в конкурсі і посідають призові місця вже серед студентів.

А мета конкурсу із WEB-дизайну (ініціатором його є кандидат технічних наук, доцент кафедри програмного забезпечення Олександр РОМАНЮК) — зміцнювати престиж не лише ВНТУ, а й Вінницької області як ділового, наукового й інвестиційно привабливого регіону. Нині оголошено Шостий відкритий обласний конкурс із WEB-дизайну. Ми певні, що він залучить до нашого студентського колективу талановиту молодь.

На комп'ютерних курсах Інституту ІТКІ студенти можуть покращити свої знання з програмування та роботи в різних операційних системах. Крім першокурсників на курсах «Персональні комп'ютери та комп'ютерні мережі» науково-навчального комп'ютерного центру перспективних інформаційних технологій мають можливість отримати сучасну комп'ютерну підготовку школярі. ННҚ ПІТ ВНТУ є єдиним у Вінниці та області офіційним представником авторизованого навчального центру «Квазар-Мікро» фірм NOVELL і MICROSOFT, рівень і умови навчання на якому відповідають міжнародним стандартам.

Локальну академію Cisco при ВНТУ було створено наприкінці 2005 року. Навчальна програма академії CISCO дає змогу слухачам опанувати всі необхідні знання в галузі сучасних мережевих технологій. Випускники Академії мають значні переваги при влаштуванні на роботу в компанії, які надають телекомунікаційні послуги, так і будь-які інші компанії, діяльність яких в сучасних умовах неможливо уявити без використання телекомунікаційних технологій.

Кандидат технічних наук, доцент Володимир МЕСЮРА тренує університетську команду з програмування. У вересні у ВНТУ проходила Всеукраїнська олімпіада з програмування, яка водночас є чвертьфіналом першості світу з програмування. Чемпіонський титул виборола команда ВНТУ: Дмитро КОРЖИК, Денис БУДЕЛЬКОВ, Андрій ПОДОЛЬСЬКИЙ. Двоє членів команди — студенти ІніТКІ. А торік у квітні збірна ВНТУ, яку склали вихованці Інституту ІТКІ (Богдан ВЛАСЮК та ще два Дмитра — КОРЖИК і БІЛОУС), блискуче виступила у

Студенти інституту підготували різножанрову концертну програму

фіналі першості світу з програмування у Сан-Антоніо (США). Завдяки їм наш університет увійшов у 50 кращих університетів світу за досягненнями у галузі програмування. До речі, Богдан ВЛАСЮК уже отримав диплом і нині працює у Цюриху — в швейцарському відділі корпорації Google.

А Андрій ВОЗНЮК (2ІС-05) став переможцем Всеукраїнської студентської олімпіади з математики, яка проводилась у Севастополі.

Не тільки в навчанні, а й у спорті наші студенти отримали значні здобутки. Маємо багато призерів всеукраїнських та обласних змагань. Найкращі спортсмени інституту:

Олександр ПАЛАМАРЧУК (1КС-04) — призер всеукраїнських змагань з багатоборства, майстер спорту;

Ірина СІРИК (2ЗІ-04) — чемпіонка області з настільного тенісу;

Яків МАХОВСЬКИЙ (1ЗІ-03) — призер України з теквондо, учасник чемпіонату Європи;

Євген САРИЧЕВ (1КС-02) — призер обласних змагань з волейболу, тренер університетської збірної з волейболу.

Студенти інституту підготували різножанрову концертну програму, яка винагороджувалась бурхливими оплесками. Адже ведучими були «Містер Шарм ВНТУ 2006» Юрій ПОСТОВИЙ (член команди КВН «Супер-сімейка», студент групи 2ПЗ-02) та Наталя РИХЛЮК (2КС-03), котра зачаровувала зал своїм співом. Бальні танці, балет «Дві квітки» і в протизаг їм навіть хіп-хоп у виконанні шоу-балету «Данс-Едем». Роман ОСИПЕНКО (1ПЗ-02) співав та акомпанував собі на гітарі, а рок-гурт «Про-рок» виконав кілька пісень у супроводі електрогітар. Бурю сліху викликав номер розмовного жанру у виконанні Віктора ЛАПЧУКА (1ЗІ-02). Грація та романтика — такі враження залишив вальс у виконанні Людмили СЛОБОДЯНЮК (2ПЗ-02) та Олега ФІЛІПОВА (1АМЗ-05). А танго і «Ча-ча-ча» Ольги МОТРЕНКО (1ЗІ-02) та її партнера навпаки додавали бадьорості.

Від імені усіх вихованців інституту виступив випускник 2004-го року Роман ВАРШАВСЬКИЙ — директор СГД «Варшавський Р. В.», побажавши:

викладачам — хороших студентів;

студентам — хороших викладачів;

інституту — хороших викладачів та хороших студентів.

**Алла ДЕНИСЮК,
заступник декана ФКІ**

Традиції

ЗВ'ЯЗОК ЧАСІВ І ЗУСТРІЧ ПОКОЛІНЬ

З 2000-го року нашому ВНТУ з ініціативи профспілкової організації співробітників університету відбувається незвичайне свято — «Зустріч поколінь». Нині до проведення дійства активно долучився і Центр культурології і виховання студентів. Свято видалось теплим, по-домашньому щирим і затишним.

На «Зустрічі поколінь» співає п'ятикласник
Ростислав СЛОБОДНЯК

Студенти нашого університету, а їх 7000, вдячні долі, що навчаються у Вінницькому національному технічному університеті. А навчають їх близько 500 викладачів, з яких понад 75 % мають учені ступені і звання. З часу набуття нашим ВНЗ статусу університету захищено 38 докторських і 266 кандидатських дисертацій. Лише за минулий навчальний рік наші викладачі захистили дві докторські і 32 кандидатські дисертації. З успішним захистом докторських дисертацій привітали випускників ВНТУ — доктора технічних наук, професора кафедри метрології та промислової автоматики Володимира КУЧЕРУКА та наймолодшого в Україні доктора технічних наук, директора Інституту магнетрури, аспірантури і докторантури, завідувача кафедри моделювання та моніторингу складних систем Віталія МОКІНА.

Вели святкове дійство аспірантка Анна ПІСКЛЯРОВА та магістрантка Ксенія БІЛОУС:

— Ми, студенти, аспіранти, вдячні долі, що маємо можливість переймати багатий досвід наших ветеранів. Щирі вітання і вдячність ветеранам праці ВНТУ, докторам технічних наук, професорам — завідувачам кафедр Станіславу ТКАЧЕНКУ, Володимирі ОСАДЧУКУ, Миколі ФІЛІНЮКУ, Володимирі ЛУЖЕЦЬКОМУ, заступнику директора з наукової роботи Інституту БТЕГП Михайлу ДРУКОВАНОМУ, усім викладачам університету.

Вшановували професора Ларису АЗАРОВУ — першу жінку-доктора наук ВНТУ; ветерана праці Галину КОТЛЯРОВУ, яка працює в університеті з 1964 року.

Для багатьох університет — це не просто місце роботи. Це другий дім. Склалися родинні династії: ректора нашого ВНТУ, академіка АПН України Бориса МОКІНА, професорів Володимира ГРАБКА, Олексія АЗАРОВА, Володимира ОСАДЧУКА, Валерія САВУЛЯКА і Георгія РАТУШНЯКА, Майї ПАЩЕНКО та багатьох, багатьох інших.

Випускник нашого ВНЗ 1993-го року, доктор технічних наук, професор Олександр ОСАДЧУК — син доктора технічних наук, професора Володимира ОСАДЧУКА:

— Є така династія учених БЕКЕРЕЛІ. Дід, син і онук, які впродовж більш, ніж 85 років працювали в одному науковому напрямку, і двоє з них — син і онук отримали Нобелівську премію.

Ми починаємо свій шлях, йдемо, осяяні зірками,
Вогонь палкий горить в очах і в почуттях, що поміж нами.
Твої думки — мої думки, ми знаєм, де себе шукати!
Ми через долі і роки несем у серці alma-mater.

І щоб не сталося, не збулось, я посміхнусь до болю щиро,
Бо з вами серце вже зрослося, весну собі приворожило.
Сягай небес і вічно сяй для нас, для тих, хто потім буде.
ВНТУ — щасливий край, живуть у ньому добрі люди.

Пліч-о-пліч з щастям, у віки він відпускає, наче мати,
Що вишивала рушники і не хотіла відпускати.

Люблю, вклонюсь тобі, твоя струна в мені озветься.

Не вмю жити у журбі, і з твого серця щастя ллється. — Натхненно прочитала свій власний вірш Ксенія БІЛОУС. — Я хочу від імені студентства подякувати усім, хто піклується про нас, хто прагне, аби ми стали кращими. Завдяки вам ми завжди пам'ятатимемо, що були студентами ВНТУ.

Наш університет є найбільшим навчальним закладом у Подільському економічному регіоні, який складають три адміністративні області. Очолює наш університет ректор, щорічні здобутки якого є яскравим прикладом потужної роботи в усіх освітніх напрямках: науковому, методичному, навчально-виховному, громадському. За заслуги на посаді ректора упродовж 17 років на засіданні Президії АПН України професора, доктора технічних наук Бориса Івановича МОКІНА було нагороджено найвищою освітньою нагородою, що має статус державної — медаллю Костянтина УШИНСЬКОГО.

ВНТУ є членом Міжнародної асоціації університетів. Наш університет є не лише центром освіти і науки, але й центром культури в регіоні, і навчає студентів за власними оригінальними планами і виховує за власною концепцією за проектом професора Тамари БУЯЛЬСЬКОЇ.

На святі радо вшановували колишнього ректора нашого ВНЗ, професора Івана КУЗЬМІНА, Рафаїла АСАДОВА, Броніслава БУГОРСЬКОГО, Павла КОБУ, Василя КОМПАЦЯ, Олександра КУЗЬМІНА, Миколу МАКАРЕНКА, Аліма ЧЕПУРНЯКА, Василя ОМЕЛЬЯНЧУКА, Едуарда КІРЧАНОВА.

Серед них — ветерани Великої Вітчизняної війни, ветерани праці. Прийшли на «Зустріч поколінь» і колишні співробітники університету, які зараз на заслуженому відпочинку.

— Вперше я брав участь у такому святі, коли був ще студентом. — Говорить викладач кафедри фінансів і кредиту Ярослав ФІЛІП. — Це дійсно дуже гарно, коли зустрічаються три покоління: студенти, викладачі і ветерани. Я з гордістю кажу, що

є випускником ВНТУ і вдячний своїй alma-mater.

Ярослав виконав пісню «Чорнобриці». А п'ятикласник Ростислав СЛОБОДЯНЮК подарував присутнім пісню «Батькова калина». Для «Зустрічі поколінь» співали і студенти Олія ПОРОШИНСЬКА та Дмитро БЕВЗА. А третьокурсниця Тетяна МІЩУК читала поезію Ліни КОСТЕНКО.

Доктор технічних наук, професор, завідувач кафедри інтелектуальних систем, директор Інституту міжнародних зв'язків ВНТУ Сергій ЮХИМЧУК закінчив наш ВНЗ у 1977 році. Отримавши диплом, працював інженером науково-дослідної частини. Після служби в армії — асистентом кафедри вищої математики. Далі — аспірантура, захист кандидатської. У 1999-му — докторської. Відмінник освіти України.

— Коли говоримо про зв'язок поколінь — це насамперед наше ставлення до батьків, до суспільства, у якому живемо, до історії нашої Батьківщини. І до людей, які давали нам не лише знання, а й закладали певні моральні основи — до наших вчителів. Мені, як випускнику першого набору спеціальності «автоматика і телемеханіка» (це був 1972 рік) приємно висловити особисту подяку тим викладачам, які нас навчали, які прищепили любов до науки. Це насамперед куратор нашої групи 2АТ—72, а нині ректор нашого ВНТУ Борис МОКІН. Борис Іванович викладав у нас дисципліну «теоретичні основи кібернетики». З нашої групи вийшло ще два кандидата технічних наук, які працюють у нашому університеті — це доценти Володимир ПАПІНОВ і Світлана ДУБІНЕНКО. У нашій групі вчився заступник начальника обласного управління статистики Василь МОЙСЕЄВ. Хочу щиро подякувати присутнім нині у залі моїм викладачам, які вчили мене. Це Володимир Степанович ОСАДЧУК, Микола Антонович ФІЛІНЮК, Юхим Овдійович КАРПОВ, Галина Павлівна КОТЛЯРОВА, Іван Васильович КУЗЬМІН, який був завідувачем кафедри, котра випускала нас у 1977-му році. Щира подяка і синівський уклін вам за вашу працю! Шановні студенти, я впевнений, що серед вас, присутніх у залі, є такі, кого ми через роки

десять вітатимемо як нових докторів наук. Впевнений, ви гідно нестимете звання вихованця ВНТУ.

— Чудові викладачі читали в мене — це професори Іван КУЗЬМІН, Тамара БУЯЛЬСЬКА, Володимир ОСАДЧУК, Микола ФІЛІНЮК, Володимир ЛУЖЕЦЬКИЙ, — говорить Сергій ПАВЛОВ випускник нашого ВНЗ 1986 року, сьогодні заступник директора Інституту міжнародних зв'язків, кандидат технічних наук, доцент.

Проректор ВНТУ з науково-педагогічної роботи з організації виховного процесу та наукової роботи в галузі гуманітарних наук, директор Інституту гуманітарно-педагогічних проблем та виховання, завідувач кафедри культурології Тамара БУЯЛЬСЬКА:

— Помітно, що наші першокурсники дещо збентежені, адже навіть не здогадувались, що така велика кількість професури ВНТУ — це його колишні випускники. Свято «Зустріч поколінь» є надзвичайно важливим і надзвичайно доречним не тільки в контексті державотворення, але й у культурному контексті. Цього року воно співпало з Днем захисника Вітчизни. Я думаю, що надалі нам слід зберегти цю традицію і надалі проводити свято в цей день. Тому що це свято не лише тих, хто захищав нашу землю зі зброєю в руках. Свято Захисник Вітчизни — це свято кожного патріотично налаштованої людини. Тому що кожен, хто зміцнює державу своєю працею, хто служить її розвитку, хто зберігає здобутки попередніх поколінь є захисником Вітчизни.

Допоки не перериватиметься зв'язок поколінь, зв'язок часів, доти держава буде сильною, міцною. Кожне наступне покоління має зберігати і розвивати те, що надбали його попередники.

Вручивши квіти, профком співробітників університету запросив учасників свята продовжити спілкування камерніше — за солодким столом.

РУКОТВОРНЕ ДИВО Майстрині

Справді як диво сприймаєш вишивані картини співробітниці кафедри інтеграції навчання з виробництвом Дарини ЯНКОВСЬКОЇ. Вона не вишиває — малює голкою. Ще більше зачудування виникає, коли довідуєшся, що майстриня зовсім юна — торік закінчила наш університет.

Профспілковий комітет ВНТУ уже вчетверте ініціює проведення виставки мистецьких робіт викладачів і співробітників університету. Він є головним організатором і спонсором цього вернісажу. До речі, всі учасники експозиції отримали грошові призи від профкому співробітників ВНТУ. А розгорнулася вона у виставковій залі Центру культурології і виховання студентів нашого університету.

Власне співробітники ЦКІВС теж представили на виставці чимало своїх робіт. І це здебільшого вишивані. Барвисті, веселі вони ніби для того і є, аби створювати гарний настрій. Тож, будемо вдячні, за те, що щедро діляться радістю з нами, **Людмили МИШАНСЬКІЙ, Світлані РИКОВІЙ, Катерині СОКУР.**

Студенти, які прийшли на відкриття цього аматорського вернісажу, не приховували свого захоплення філігранно вишитими серветками інженера кафедри МПА Віри ЯЩУК та асистента кафедри ТСТБ Наталі КУРИЛОВОЇ.

— Це справжнє рукотворне диво, — згодна з юними член журі виставки-конкурсу, Заслужений майстер народної творчості України Галина ДАНИЛЮК. Рушники, вишиті цією відомою в Україні майстринею, зберігаються у фонді музею ЦКІВС. — Людина вкладає в роботу свою душу, своє серце. Хочеться велике спасибі сказати учасникам і організаторам цієї виставки. Бо ж ми повинні передавати дітям своє вміння, свій хист, захоювати молодь до творчості. Ви, шановні студенти, як весна, рання весна, котра ще навіть не зелена, а ніжно-ніжно зелена, світло-зелена, такого сала-

Вишивані картини Дарини ЯНКОВСЬКОЇ відтепер будуть і на мобільниках

тогового кольору. Тож, хай і ваше життя буде таким же добрим, пролісковим і сильним, міцним, як молода зелень.

Кажуть, що уміння, любов до вишивання в українки — то генетично. Але **Євдокія ЧУГУНОВА** — росіянка. Євдокія Савівна також є членом журі цього аматорського вернісажу.

— Я дуже щаслива, що живу на українській землі. Уже тут моє коріння. Вишивати я почала в 50 років. Шкодою, що раніше багато часу втрачала марне. А зараз я не можу не вишивати. Телевізор не дивлюсь (а що ж там у тому телевізорі дивитись?) І вам пораджу, дорогі мої, не втрачайте час на дрібниці, відчуйте своє мистецьке захоплення, тоді ви відчуєте друге дихання.

НАБЛИЖЕННЯ ДО ІДЕАЛУ

Наталія ШКВИРА, четвертокурсниця ІНТКІ, стала «Міс ВНТУ-2007». Конкурс краси, грації, розуму і таланту розпочинає у нашому університеті уже тринадцяту весну поспіль.

Філігранну діадему одягла Наталці її попередниця — Надія КИЗЛЮК, «Міс ВНТУ-2006».

Обрати найгарнішу з дуже гарних — завдання не просте. Голова журі проректор Василь Ковальчук не досить сміливо погодився очолювати чоловічу судійську команду цього елегантного змагання, хоч уже мав такий досвід. Але із завданням впорався гідно: уподобання журі і зали співпали — Наталка здобула і не менш високий титул «Міс глядацьких симпатій».

— Іноді занадто самовпевнена, а іноді зовсім розгублена і сором'язлива. Для когось — божевільна. Для інших — банально-проста. Думаю, що непідкорених вершин не існує. Просто люди не заважали до них дістатися. Не приймаю заздрість та осуд. Ціную відвертість та наполегливість. Друзі збагачують наше життя і завжди поруч, коли нам скрутно. Щастя — це впевненість у тому, що тебе кохають. А найбільше щастя — кохати самому. Дуже боюся бути безпорадною, коли треба допомогти ближньому. Закохана і трохи божевільна. Це я, Наталка ШКВИРА.

Заговори, щоб я тебе побачив — зауважили мудрі кілька тисяч років тому. Отож, дівчата у першому конкурсному випробовуванні «Візитка» розповідали про себе. А ще кожна з учасниць за допомогою фотографа Сергія МАРКОВА підготувала фотосесію, де показала три образи, які найчіткіше відображають її сутність. І музика, що супроводжувала перегляд світлин на великому екрані, теж прагнула допомогти зрозуміти загадкових юних вродливиць.

Не менш складне випробовування для претенденток на університетську корону — конкурс творчий. Дівчата демонстрували свої мистецькі таланти. Декламували вірші знамих поетів і власні. Зачаровували своїм співучим голосом. Глядачі не шкодували долонь, аби виразити захоплення проникливим виконанням ліричної «Чарівної скрипки» Тетяною ПАНЧУК (до речі, Таня успішно навчається за цілком, здавалось би, чоловічим фахом — технологія відновлення деталей машин електро- і газозварюванням). Чи запальним танцем «Дівчина-весна» Юлії КРИВДИ.

Наталка ШКВИРА теж танцювала. Художній образ, створений пластичними, ритмічними рухами, вразив своєю глибиною і філософічністю. Одне обличчя — багато масок. Живу у грі і граю у житті. Танець — суттєва частина Наталчиного життя. Конкуруючи на сцені за звання «Міс ВНТУ», цій дівчині стачало снаги і сили тут же виступати з «Данс-Едемом» (шоу-балет, яким керує директор університетського клубу Катерина ФЕДОРЕНКО).

На сцені був справжній бал. Бал краси і гармонії, створений сімома чарівними конкурсантками, кожна з яких стала «Міс» свого інституту:

Анна БОЙЧУК — «Міс Інституту автоматики, електроніки та комп'ютерних систем управління» (вона ж отримала титул «Віце-Міс ВНТУ-2007»);

Олена КОВАЛЬЧУК — «Міс Інституту електроенергетики, екології та електромеханіки»;

Марина ДЕУНДЯК — «Міс Інституту радіотехніки, зв'язку та приладобудування»;

Наталія ШКВИРА — «Міс Інституту інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії»;

Юлія КРИВДА — «Міс Інституту менеджменту»;

Тетяна ПАНЧУК — «Міс Інституту машинобудування та транспорту»;

Ольга СТОРОЖУК — «Міс Інституту будівництва, теплоенергетики та газопостачання».

Але бал неможливий без вальсу. Тож, вальс — останнє конкурсне випробовування.

І було багато квітів і слів вдячності. Галантно розпочав квіткову феєрію «Віце-містер Шарм ВНТУ-2006» Андрій ШУЛИК:

— Хочу подарувати квіти жінці, яка зробила величезний вклад у розвиток конкурсу краси — це наш проректор, професор Тамара БУЯЛЬСЬКА.

Саме Тамара Болеславівна подала ідею створити такий конкурс, де в основі — наголос на внутрішній красі, що має щастя бути винагороджена зовнішньою вродою. Саме Тамара Болеславівна довела, що змагатись за титул можуть лише ті дівчата, котрі здатні бути обличчям університету — мають високий рейтинг навчання, беруть участь у житті університету і обдаровані мистецькими здібностями. Але головним при організації таких конкурсів було намагання захистити, підтримати найкраще, найтендітніше і найчистіше, що є в дівочій душі, і заявити про це, як про норму, яка може бути наближена до ідеалу.

КОРОЛЕВА ВІННИЦІ — СТУДЕНТКА ВНТУ!

Офіційний титул найвродливішої дівчини нашого обласного центру «Міс Вінниця-2007» і срібну корону від «Діадеми» отримала дружокурсниця Інституту менеджменту нашого університету Ганна ГРАК.

Дівчина 10 років займається художньою гімнастикою, нині викладає шейпінг у одному із вінницьких спортклубів. Друзі, одногрупники вважають її доброю і чуйною, а тому щиро вболівали за її перемогу.

Переповнену залу обласного театру імені Садовського увечері 5 березня розважали команда КВН «Шиворот-навыворот» із Чернівців, хмельницька скрипалька Майя ОНИЦУК, імпозантний Єфрем АМІРАМОВ, автор та виконавець пісні «Молодая».

Для глядачів був і просто неймовірний сюрприз — на сцену вийшли усі «Міс Вінниця» минулих років, адже цей конкурс був ювілейним — десятим.

Та все ж головним були конкурсні випробовування претенденток на королеву Вінниці.

Перший вихід — у легких сукнях. Наступний — у хутрах і шкірі. Шквал

емоцій зірвав конкурсний танець юних вродливиць у стилі фламенко. Завершило конкурсний марафон дефіле дівчат у купальниках.

Між іншим, «Міс Вінниця-2006» Катерина ОМЕЛЬЯНОВА зазначила, чи не доречно було б журі, обираючи королеву краси, оцінювати не лише зовнішність, а й внутрішній світ конкурсантки. Для цього, на думку Каті, слід спілкуватися з дівчатами, запровадивши додаткове конкурсне випробовування.

Призовий фонд конкурсу «Міс Вінниця-2007» склав 35 тисяч гривень. Міська рада теж підготувала дівчатам сюрприз — кожній конкурсантці подарували вечірню сукню, у якій вона брала участь у конкурсі.

Наша Ганна ГРАК у вінницьких змаганнях вродливиць виступала під

№ 1. Перемігши 16 конкуренток, таки й залишилась першою.

Ганна візьме участь у національному конкурсі краси «Міс Україна-2007», який відбудеться у квітні.

ОДРІ ХЕПБЕРН — НАЙВРОДЛИВІША ЖІНКА ПЛАНЕТИ

Найвродливішою жінкою всіх часів та народів обрало легенду Голівуда Одрі Хепберн спеціальне журі, до складу якого увійшли редактори відомих журналів мод, дизайнери та фотографи.

Фахівцям з краси необхідно було обрати найвродливішу представницю слабкої статі, беручи до уваги її натуральну красу, не лише зовнішню, а й внутрішню.

РЕЦЕПТИ КРАСИ ВІД ОДРІ ХЕПБЕРН

Щоб губи були красивими, говоріть тільки добрі слова.

Щоб очі були красивими, шукайте в людях тільки хороше.

Щоб фігура була стрункою, поділіться їжею з голодними.

Щоб волосся було красивим, нехай з пасмами щодня бавиться маля.

Люди більше, аніж речі, мають потребу в тім, щоб стосунки з ними відновлювати, відроджувати, виправляти і ніколи нікого не викидати і не забувати.

Старшаючи, ви збагнете, що у вас дві руки для того, аби однією допомагати собі, іншою — ближньому.

Краса жінки — не в одязі, котрий носить, не в її статурі, і не в зачісці. Красу жінки видно в її очах, адже вони — двері в її серце.

Справжня краса жінки виявляється в її турботі і любові.

ПОДАРУЮ ТРОЯНДИ, КАБЛУЧКУ І СЕРЦЕ

Наш університет особливий. У ВНТУ навіть закохані змагаються.

Черговий конкурс студентських пар відбувся напередодні весни. Якщо з якихось причин не були безпосередніми свідками цього веселого і оригінального суперництва, відвідайте фотогалерею нашого університетського сайту (<http://vstu.vinnica.ua/ua/fotosesia/>) — там для вас розкішний фоторепортаж підготував Сергій МАРКОВ.

Же Атланти, не кити, а любов тримає світ. Коли вона є, то тепло і світло, як від сонця.

— У залі безліч чарівних дівчат, а тому хотілося б привітати наших хлопців, які зуміли вас підкорити, та щасливців, які вас ще зустрінуть! — Вправно керували дійством на сцені «Містер Шарм ВНТУ-2006» Юрій ПОСТОВИЙ і «Віце-Містер Шарм ВНТУ-2006» Андрій ШУЛИК.

А змагалися чотири пари:

№ 1 — Ростислав та Катерина (Р. РАФАЛЬСЬКИЙ (Інститут будівництва, теплоенергетики та газопостачання) і К. БАШТОВА (Інститут менеджменту).

№ 2 — Олександр та Юлія (О. ВАСЬКОВСЬКИЙ (Інститут автоматики, електроніки та комп'ютерних систем управління) і Ю. КОВАЛЬЧУК (ІнМ).

№ 3 — Олег та Юліана (О. ФІЛІПОВ (Інститут інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії) і Ю. МАЙСТРУК (теж ІніТКІ).

№ 4 — Сергій та Ольга (С. Іщук (ІніТКІ) і О. ПУЩІЛЬ (ІнМ).

За традицією розпочали з «візитки».

Веселі історії про себе, про життя і своє кохання розповідали конкурсант.

— Ми познайомились 30 хвилин тому і збагнули, що це кохання з першого погляду. За час, проведений разом, зрозуміли, що любимо ходити удвох у гори, відпочивати на морі, нам до вподоби один сорт чебуреків і парашутний спорт. А хто думає, що наша оповідь неправдива, то бажаємо вам, щоб з вами трапилась така ж історія, як і з нами. — Отак репрезентувала себе у «візитці» пара № 4.

— Наступний важливий конкурс, найважчий і найвідповідальніший — «Освічення». А це справа не проста, хвилин десь аж на 5. — Юрко взяв і налякав конкурсантів, котрі й без того хвилювалися. А потім втішив:

— Пара, яка перемаже, поїде відпочивати до Карпат за рахунок профкому студентів!

Тож, аби учасники змагань мали час зібратись з думками і дати раду своєму збентеженню, співала «Міс ВНТУ-2005» Катруся БАШТОВА. А вже по тому — після цього конкурсного випробовування порадувала залу своїм чудовим голосом інша вродлива і талановита конкурсантка — Юля КОВАЛЬЧУК.

Сергій освідчуватись Ользі взявся високим по-

Чекаємо на сувенір із Карпат — про це Сергій і Оля попереджені!

етичним словом, але від сплеску емоцій і щирості... забув вірш. Та не розгубився:

— Я граю у КВН, їй до вподоби танцювати. Що у нас спільного? Я не знаю. Але ми любимо один одного!

— Як я люблю, словами сказати не зумію, але у танці покажу, — Олег і Юліана зірвали шквал оплесків, бо ж їх танець був варт захоплення.

«Phantom of the opera» у виконанні Юлі і Сашка не згірш, аніж у «Nightwish»

Глядацьке журі задумалось, замріялось...

ХТО ПОЇДЕ З «DJUICE» В ЗАХІДНУ ЄВРОПУ?

У рамках великої комплексної програми Вінницького обласного відділення Асоціації правозахисних організацій студентів України «Студентське життя — 2007» та за підтримки обласного управління в справах сім'ї, молоді та спорту стартував проект «Студентська інтелектуальна ліга» зі «Що? Де? Коли?» — восьмиетапне змагання вінницьких університетських команд.

Перший етап зібрав 20 команд, які представляли майже всю вузівську палітру Вінниці. І одразу для всіх учасників стався приємний сюрприз: організатори оголосили, що призи вручатимуться не трьом, а п'яти кращим командам кожного ігрового етапу. А найголовніша новина була озвучена керівником ВОВ АПОСУ Андрієм Запорожаном: завдяки генеральному спонсору проекту «DJUICE» переможець «Студентської інтелектуальної ліги» отримає тижневу туристичну поїздку в одну з країн Західної Європи.

Варто відзначити, що це вперше в історії вінницького інтелектуально-ігрового руху розігрується такий вагомий, вартісний приз. Організатори сподіваються таким чином спонукати молоде покоління до всебічного інтелектуального розвитку, до розширення світоглядного горизонту. Дебютний етап «Студентської інтелектуальної ліги» був присвячений міжнародному Дневі рідної мови і зокрема одному з фундаторів української літературної мови — Івану Котляревському, а також Лесю Курбасу, видатному режисерові, котрому 25 лютого цього року виповнилося б 120 років з дня народження. Відповідно до цього частина запитань була пов'язана саме з цією тематикою.

Ярослав Наталці: «Я мрію пройти свій життєвий шлях з тобою і тому прошу, аби ти стала моєю дружиною!»

Але про перепочинок конкурсантам ще годі мріяти — на черзі нове випробовування — інтерактивний конкурс «Запитання».

Хлопців запросили сісти, а дівчат підійти до мікрофонів. Спершу хлопці відповідають письмово, а вже потім дівчата усно. Юрко з Андрієм при підтримці зали звіряють, чи співпали відповіді.

І що думаєте — пари досить добре знають смаки і вподобання один одного.

До речі, серед улюблених екзотичних фруктів у дівчат найпопулярнішим виявився апельсин.

Яку країну обрали б для романтичної подорожі?

Безапеляційно — Франція.

Якому мобільному оператору віддають перевагу дівчата?

Відповіді були схожі на рекламну кампанію КиївСтар.

Де плануєте провести романтичну вечерю?

Сергій впевнено заявив, що в Карпатах, хоча Оля ще сумнівалася, припускаючи кав'ярню «Експрес».

Із зав'язаними очима знайти кохану, для хлопців то не склало труднощів. Жоден не помилився!

У фінальному творчому конкурсі пари демонстрували свої мистецькі таланти. Котрійсь надати перевагу — неможливо!

Тож до судейства у конкурсі залучили... усю глядацьку залу. Аби проголосувати, слід було на звороті квитка написати номер переможців. Найчастіше писали № 4. Чекаємо на сувенір із Карпат — про це Сергій і Оля попереджені!

Але поки глядачі писали, а Юрко з Андрієм рахували, на сцені танцював шоу-балет «Данс-Едем» і співав Ярослав ФІЛІП, інтригуючи розкішним букетом із сімох червоних троянд. Кому ж збирається їх подарувати?

Звісно, своїй обраниці Наталці ШКВИРІ, студентці Інституту ІТКІ. І не лише квіти і каблучку, а й своє серце:

— Я мрію пройти свій життєвий шлях з тобою і тому прошу, аби ти стала моєю дружиною!

Ярослав став перед Наталкою на коліна, а зал вибухнув оплесками.

Друге місце у першому етапі посіли «Шалені негатрони» (ВНТУ)

Вінницьке студентство розмірковувало, що мав на увазі І. Котляревський коли пояснював ненависть Юнони до Енея вчинком його дядька, який «Путівочку Венері дав» (насправді ж путівочка — це популярний у XIX ст. сорт яблук, а як відомо Паріс віддав яблуко Венері як найвродливішій з богинь). Чому наші предки місяць лютий називали меженем? (а тому, що він був межівник між старим і новим роком, адже колись у давнину слов'яни зустрічали Новий рік 1 березня). Студенти намагались позначити меншим числом відрізків з 27600 одиниць та ще й при цьому використавши представника фауни (7 годин 40 хвилин складається з 27600 секунд або сім сорок, хто не знає сороку-білобоку?!)

Найліпше відповідала на поставлені запитання «Збірна імені ВДПУ». Друге місце посіли «Шалені негатрони» (ВНТУ), третє «Трахтенбройд» (ВНТУ), четверте «Крематорій» (ВНМУ), п'яте поділили «Синхрофазотрон» і «ТСМ» (Обидві ВНТУ). Саме ці команди й отримали призи від організаторів та спонсорів.

У березні відбудеться 2-й етап «Студентської інтелектуальної ліги». Тож, запрошуємо студентство долучитись до цікавого інтелектуального, веселого змагання та спробувати виграти туристичну поїздку.

Анатолій ТЕКЛЮК, старший викладач кафедри філософії

Палітра

ВІН УМІЄ МАЛЮВАТИ

НЕБО

Віктор ГРИЦИНА на відкритті своєї виставки у нашому університеті

138-ма художня експозиція відкрита у нашому університеті. Маємо змогу потішити душу подільськими пейзажами, відтвореними на полотні пензлем гайсинчанина Віктора ГРИЦИНИ. Це вже третя виставка робіт майстра у ВНТУ.

Попередній місяць доробок Віктора Грицини експонувався в обласній організації Національної спілки художників України. А з початком березня збірка полотен Віктора Степановича переїхала до Центру культурології і виховання студентів нашого університету. Аби додати студентам і викладачам «політеху» так необхідної кожному життєвої наснаги, світла і тепла.

— У залі подільського мистецтва нашого Центру постійно експонується робота Віктора Степановича «Храм». Оця висока ідея храму продовжена в усіх його пейзажних роботах. — Урочистості з нагоди відкриття виставки розпочала проректор ВНТУ, заслужений працівник народної освіти України, професор **Тамара БУЯЛЬСЬКА**. — Маємо музей **КОНОВАЛЮКА**. Мені завжди здавалось, що краще за Федора Зотиковича ніхто воду не може відтворити. А у написаному Грициною просторі води теж є утаємничена сила. Там є не просто поверхня — там є глибина. І це не просто глибина водойми — це глибина почуттів, глибина філософського занурення в стан природи, адже митець малює природу не просто як об'єкт для споглядання, а як суб'єкт для діалогу. Він розмовляє з глядачем через фарбу. Він чує музику природи. Це поетична пейзажна лірика.

У родині Грицини не було худож-

ників, але мали до того хист. Хоча сам майстер переконаний, що малярське мистецтво залежить не стільки від генів, як від праці. Більше працюєш — краще виходить. Але кількість не завжди переходить в якість. Слід прагнути кожну роботу виконувати кращою за попередню.

Його полотна схожі на класичну музику — у них те, що є вічним, незмінно цінним.

— Коли живеш серед цієї природи, не помічаєш її. Будні, проблеми наскільки опускають нашу голову, що не помічаємо краси, серед якої живемо. Завдання художника показати людям, яка наша земля гарна. Допомогти побачити неповторність у звичному.

Віктор вважає себе насамперед пейзажистом.

— Сам настрій пейзажу мені найбільше подобається. Адже нічого так чітко не передає почуття, як пейзаж. Може це властиво саме даному етапові творчості? Адже малюю і портрети, і натюрморти.

Студентки, викладачки і співробітниця ВНТУ суголосні — замовили Віктору Степановичу нову виставку полотен: натюрморти і квіти. На попередніх його експозиціях такі картини користувалися величезною популярністю.

— Робота займає весь час, навіть тоді, коли не малюю. Хоча інколи я відпочиваю саме тоді, коли працюю. З на-

тхненням попрацював, відчуваєш прилив енергії. Почасти одночасно працюю над 10—12 роботами. Одні полишаєш на декілька місяців, інші на роки. Намалювався в уяві образ, а технічно інколи не знаєш як його передати, відтворити. Треба, аби він визрів у душі.

Художник пояснює, що велике за розміром полотно важко малювати. Легше намалювати 10 маленьких, аніж одне велике. Для великої картини треба багато етюдів, а потім скомпонувати їх, аби вони цілісно виглядали.

На відкритті виставки було багато гостей. Окрім студентів і співробітників університету, прийшли колеги художника.

Федір ПАНЧУК. З його полотен починався наш Центр культурології. Це був перший художник, який у вересні 1990 року надав велику серію своїх робіт для експозиції у нас в університеті.

— Хто уміє намалювати небо, той уміє намалювати усе. Грицина уміє намалювати небо, уміє намалювати сніг. Він малює кожну роботу з теплом, і це тепло передається нам. Деякі його роботи — це виклик фотографії і комп'ютеру. Художник думає по-іншому, образним мисленням. Так машина ніколи не зможе. Художник створює свій світ. Ось його полотно «Вечірні тіні» — природа дзвінка. У художників є термін — довести картину до дзвінкості. Це далеко не кожному вдається.

Ірина КРАВЧЕНКО:

— Я вперше у художньому музеї технічного університету. На виставку Грицини мене запросив мій племінник Сергій, який навчається в Інституті АЕКСУ. Надзвичайно вражена мистецькою атмосферою Центру культурології ВНТУ. Ваш виставковий зал дуже красивий, повен світла. З полотен Віктора мене найбільше вразила «Зима». Адже, як художник, добре знаю, що її намалювати — біле на білому — дуже важко.

— Віктору вдається малювати різні відтінки білого, хоча палітра білого дуже складна. Репін відзначав понад 200 відтінків білого кольору, — зауважила професор **БУЯЛЬСЬКА**.

Галина ДАНИЛЮК, заслужений майстер народної творчості України:

— Дивлюсь на це полотно — мені здається, що я піду по цій дорозі, вона прямо жива. Вітаю усіх нас з такою чудовою виставкою! Вітаю з весною! Будьмо добрими, будьмо щасливими, будьмо гарними, бо ми того варті!

СПОРТ

Вітаємо редактора наукового журналу
нашого університету «Вісник ВПІ»
Валентину ГОЛУБЄВУ,

яка здобула перше місце у змаганнях з лижних гонок на дистанції 3 км
Першості Федерації профспілок та ФСТ «Україна»,
котрі були присвячені 75-річчю створення
об'єднання профспілок Вінниччини!

ТІЛЬКИ П'ЕДЕСТАЛ

У Києві відбувся чемпіонат України з боротьби сумо серед дорослих та юнаків.

Студент нашого університету Богдан ПИСАРЕНКО (група ЕЗ-03, ІНРТЗП) здобув третє місце серед дорослих. А в командній першості наші хлопці — Богдан ПИСАРЕНКО, Антон ПОЛЬОВИЙ (1ТГ-03, ІНБТЕГП) і Леонід ВОРОТИНСЬКИЙ вибороли другу сходинку п'єдесталу пошани.

А серед юнаків переможцем став Олександр ВЕРЕСЮК (2АВ-06 ІНАЕКСУ). У змаганнях серед кадетів він отримав третє місце. Сашко на цьому чемпіонаті виконав норматив майстра спорту України.

Світлана СОБКО (ЗБ-04 ІНБТЕГП) виграла друге місце.

Олександр ВЕРЕСЮК, виступаючи у складі збірної Вінницької області, вніс свій вклад у здобуття нею третє місце.

Команду з боротьби сумо готували заслужений тренер Павло ЗАБЕЛІН і Дмитро ПОЛІШ — обидва майстри спорту з боротьби.

БОРОТЬБА І В ЖИТТІ, І В СПОРТІ

Довідавшись, що першокурсник Інституту автоматики, електроніки та комп'ютерних систем управління Олександр ВЕРЕСЮК (група 2АВ-06) до вступу у наш університет всерйоз не займався спортом, я досить була здивована. На чемпіонаті України з боротьби сумо Сашко став переможцем у категорії «юніори» (вік до 21 року). І виявився третім у категорії «кадети» (до 18 років). До того ж хлопець уже увійшов у збірну Вінниччини і своєю участю долучився до перемог нашої команди.

Хто тебе тренує?

Я займаюсь боротьбою різних видів. Це дзюдо, сумо, самбо, а також боротьба на пасках. Мої тренери у ВНТУ — це Дмитро ПОЛІШ та Павло ЗАБЕЛІН.

А де проходили змагання чемпіонату України з боротьби сумо?

Змагання відбулись у Києві, в манежі училища ім. Суворова.

Олександр, чи важко тобі навчатись? Адже графік тренувань, як я зрозуміла, у тебе досить таки насичений.

Так, дійсно, тренуюсь я дуже наполегливо, 5–6 разів на тиждень. Проте намагаюсь поєднувати спорт з навчанням. У заліковій книжці маю лише четвірки та п'ятірки. До студентського життя вже майже звик. Навчальний день організую таким чином: спочатку відвідую заняття, потім йду в бібліотеку, звідти одразу ж на тренування.

Як ти проводиш свій вільний час?

На жаль, вільного часу майже немає. З друзями бачусь рідко. Проте переді мною велика мета — досягти успіхів у спорті. А ціль, як відомо, варта, аби задля неї чимось жертвувати.

Ірина МИКИТЮК, студентка групи 1МЗВ-04 ІНМ

ШАНСОН ЧИ ШАНСОФФ?

Сучасний шансон пропагує фальшиві грані життя, шкодить суспільству. Слід законодавчо заборонити водіям маршруток слухати «блатні» пісні.

Він займає мою увагу 1,5 години у будні, а іноді й у вихідні. Багатьом із нас доводиться користуватися маршрутними таксі. Певна, що зі мною погодитесь: музичні уподобання наших водіїв іноді псує настрої на весь день, порушують гармонію душі, налаштовують на негатив.

ШАНСОН — це французькі естрадні пісні кінця XIX–XX ст., виконувани в стилістиці кабаре. На піснях Шарля Азнавюра, Мірей Матьє, Ів Монтана, Едіт Піаф виросло не одне покоління чудових людей. Але той ШАНСОН (а іншими словами просто «БЛАТНЯК»), який прагне заповнити наш розум під час поїздки маршрутною і намагається нав'язати стереотипи: «Вор» — герой, крадіжка — професія, «ходка» — майже університет, — стає просто загальнонаціональною трагедією. За рейтингами компанії «TNS Україна» «Радіо «Шансон» та «Взросле Радіо», які полюбують «потішити» «смачненькими» піснями, є лідерами радіоефіру України. Жаж!

Іду у маршрутці, а там радіо розривається «А у кафе «Метелиця» сто мужиков метелиться!» Здавалося б, купи навушники та слухай іншу музику. Але ну ніяк не вдається Моцарту заглу-

шити пісні, які лунають на весь салон, не залишаючи вибору.

Що ж робити? «Блатна» музика у маршрутках здається непереможною, адже контролюючі органи не мають права заборонити водіям слухати музику, навіть попри численні скарги пасажирів. Це лише на перший погляд! Але ж у київських та рівненських маршрутках заборонили слухати такий ШАНСОН? Музичний репертуар тепер там окремим пунктом в угоді про пасажирські перевезення. Якщо його не виконуватимуть, 4 тисячі водіїв ризикують втратити роботу. Задумайтесь! Інші відстоюють свої права, то може і нам варто проявити ініціативу, переконати міську владу, що варто додати таку вимогу до договору. Чи будемо продовжувати затикати вуха і слухати «Раз, два, три по почкам, раз два три по печени, не волнуйся, братец, мы тебя поличим»?

Шансон чи ШансOFF — обирати НАМ!

Адже НАМ не байдуже якими будуть і блакитні руки води, і блакитні очі дітей, і день, як життя, прекрасний. Це — моє! Ні, це — наше! А все наше — це моє!

Ксенія Білоус, ЕССМн-06

ВІННИЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

відповідно до Закону України «Про вищу освіту»

оголошує конкурс

на заміщення вакантних посад:

кафедра комп'ютерних систем управління
— професор — 1 посада;

кафедра теплогазопостачання
— завідувач кафедри, професор — 1 посада;

кафедра електричних станцій та систем
— професор — 1 посада;

кафедра обчислювальної техніки
— завідувач кафедри — 1 посада;

кафедра технології та автоматизації машинобудування
— професор — 1 посада;

кафедра телекомунікаційних систем та телебачення
— завідувач кафедри — 1 посада;

кафедра менеджменту та моделювання в економіці
— професор — 1 посада;

кафедра педагогіки, психології та соціології
— завідувач кафедри — 1 посада;

кафедра захисту інформації
— завідувач кафедри — 1 посада;

кафедра технології підвищення зносостійкості
— завідувач кафедри — 1 посада;

кафедра фінансів і кредиту
— завідувач кафедри — 1 посада;

кафедра економіки промисловості та організації виробництва
— завідувач кафедри — 1 посада.

Термін подання документів – 15 днів від дня опублікування оголошення.

Перелік документів, які подаються на ім'я ректора університету:

- заява про участь у конкурсі;
- особовий листок з обліку кадрів;
- автобіографія;
- засвідчені в установленому порядку копії документів про вищу освіту, наукові ступені і вчені звання;
- список опублікованих наукових праць і винаходів;
- копія трудової книжки;
- характеристика з останнього місця роботи.

Викладачі університету для участі в конкурсі подають заяву на ім'я ректора, оновлений список наукових праць, звіт за попередній термін роботи та випуску із протоколу засідання кафедри про рекомендацію до обрання.

У конкурсі мають право брати участь громадяни України не старші 60 років, які мають відповідну освіту, високі моральні якості, глибокі професійні знання, практичну підготовку, наукові досягнення та вільно володіють українською мовою.

Документи подавати ученому секретареві університету за адресою:

**Вінницький національний технічний університет, кімната 2204, навчальний корпус № 2,
Хмельницьке шосе, 95, м. Вінниця, 21021 Телефони для довідок: 46-57-72, 59-84-19, 59-82-55**

Редколегія:

Т. Б. Буяльська
(головний редактор)

І. П. Зянько
(редактор)

П. Г. Гордійчук
(відпов. секретар)

Г. М. Багдасар'ян
(техн. редактор)

Б. І. Мокін

С. В. Юхимчук,

М. П. Свірідов,

Л. І. Волхонська,

Г. П. Котлярова,

Т. С. Криклива,

М. П. Стрельбицький.

Адреса редакції:

кімн. 218, головний корпус,
Хмельницьке шосе, 95,
м. Вінниця, 21021,

Телефони:

внутрішній — 22-68
з міста — 59-82-68

E-mail: impuls@vstu.vinnica.ua

«Імпульс» — щомісячник Вінницького національного технічного університету.

Свідоцтво про державну реєстрацію ВЦ № 424
від 29.12.2000 р.

Зверстано у видавництві ВНТУ
«УНІВЕРСУМ-Вінниця»

м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95,
головний корпус, 1-й поверх, тел. 59-85-32

Комп'ютерна верстка — *Олени Кушнір*

Тетяни Крикливої

Світлини — *Сергія Маркова*

Підписано до друку 20.03.2007 р. Формат 29,7×42 1/2

Наклад 625 прим. Зам. № 2007-038.

Віддруковано у комп'ютерному інформаційно-
видавничому центрі ВНТУ

м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95,
головний корпус, 1-й поверх, тел. 59-81-59